

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Quintiano Monacho. 224.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

Φυγῆς ἀκμάτῳ οὐ μὴ γέρεται τοιότητα καὶ θάνατον, οὐ δὲ φθορᾶς καὶ ἀλοιάσθε τούτους. Βαπτίζομενα οὖν τοῦτον τὸν νεκρῶν τοῦ φύσιος σωμάτων, εἰς ἀφθαρτίαν αὐτὰς μετασκευασθήνας πιτεύοντες· καὶ τούτην ἔχει τὸ εἰρημένον σαφήνειαν· εἰ δὲ λας, φοῖ, τὰ σώματα ήμεροί σοις αἴγαται, οὐ καὶ εἰ τῷ Καπιτόνῳ ζεθεῖ, εἰς ἀφθαρτίαν αὐτὰς μεταποιεῖσθαι πιτεύομενοι.

Tῷ αὐτῷ σκό.

Τὸ κρίνεθαι ζῶντας καὶ νεκρούς, τὸ τότε, τὸ καὶ φυγὴν καὶ σώμα εἰς χρίσιν ἐλεύσθαι, καὶ γέτε ἐν θατέρου περιφρουρίου, ἀλλ' ὡς τῷ κοινῷ τούτῳ σταῦθε σωμάτειαν ἐπιστέψατο, ἐπειδὴ τοῦτο τὸ σκέψθεν δίκην ἡ τοιαύτη οὐφέγγειν. εἰ δὲ καὶ ἄλλως ζυτεῖς, ἐπειδὴ διάκριναι, ζῶτας, τοὺς δεῖξον βίον καὶ θεοφιλῆ μετελθόντες, καὶ σποδέγοις αὐτοῖς ἀτελευτήτας ἀμοιβάς, χρῆσαι τοὺς νεκροθεντας τοῖς ἀμαρτήμασι, καὶ τὸ δόθεν αὐτοῖς τάλαντον, ὃς δὲ τάφῳ τοῦ ξανθήν καταρράγει τὰ ράντηα, καὶ ἀμεμάθητας αὐτὸς πρωτεῖα. εἰ δὲ καὶ ἄλλως, γέτω, κρίνετος τούτων ζῶτας καταλειφθεντας, καὶ τοῦτον τὸν τοπεῖν αὐτὸν κοιμηθεντας.

Ζωσίμω, Εὐσταθίῳ, Μάρωνι. σκό.

Εἰ γέτε τῆς σωτῆρος αἰωνίας διαγωγῆς ὑπειθυμεῖτε, γέτε τῆς αἰδίνης φλογῆς τῶν χρίσιν δειλιάτε, η̄ τολεῖτε τοὺς χειταφροντίδες δάμιμοντας ἀμιλλάδε, η̄ ἀνθρώπουν ἵδιλλατα πυγμάνετε ἀντυγράφετε, καὶ λόγουν ἀμέτοχα, καὶ φόρον αναμέθητα.

Κωνσταντῖνῳ μοναχῷ. σκό.

Ἐμοὶ καὶ γνώμην φρεγάρει η̄ ἀθέτησα, καὶ μικρὸν με τῆς ζάλης ὑπεξάγγοσα. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν οὐ θέος εἶσται

comparamus? Ήτε enim finis expers est, & immortalis: illud corruptioni ac mutatio- ni subiectum. Pro corporibus itaque naturā mortuis & extintis baptizamur, ea in immortalitatem ac statum à corruptione alienum mutati credentes. Atque horum verborum hæc sententia est: omnino inquit, si corpora nostra ad vitam minimè re- deunt, quid afferri potest, quamobrem, cum baptizamur, ea in statum corruptionis atque interitus expertem mutari creditus?

Eidem. 222.

Per id, quod vivos ac mortuos iudicando esse ait Scriptura, illud significatur fore, ut anima & corpus simul in iudicium veniant, nec alterum ab altero se fugatur, verum quemadmodum in hac vita communem coniunctionem haberunt, sic etiam futurum iudicium subeant. Quod si alio quoque modo hunc locum tibi explicari queris, sic habeto: vivos, hoc est eos, qui sempiternam ac Deo gratam vitam consecrati sunt, secernere, ipsisque immortales mercedes persolvete: eos autem, qui peccatis immortui sunt, datumque libi talentum in sua socordia perinde atque in sepulchro defoderunt, iudicare, atque cruciatu afficere. Quod si aliam adhuc explicationem poscis, ea erit huiusmodi: iudicare eos qui tu viui relicti fuerint, & eos, qui ante ipsos vitam cum morte commutariint.

Matt.

Zosimō, Eustathio, Maroni. 223.

Si nec sempiternæ cum Christo vita cupiditate flagratis, nec æternę flammæ multam & condemnationem pertimescitis, certè autem cum contemptoribus dæmonibus vobis certamen est, aut inanima, & rationis expertia, nec ullo timoris sensu prædicta hominum simulachra estis.

Quintiano Monacho. 224.

Mihi ex animi sententia procedebat aduersa valetudo, paulatim videlicet me ex tempestate ac procellis subducens. Quo-

H

niam autē Deus me rursum inter fluctus manere iussit, precibus tuis nauigationem meam iuua, ut ne quid à tranquillitate alicum mihi accidat.

Simplicio. 225.

De Prætura tua vrbis gratulamur: voluntateque afficimur nunc ius cernentes per medium urbem incedens ac palmam ferens. Quo quidem nomine Deum quoque opitulatorem ac socium habiturus es, tum improbos homines tibi indicantem, tum probos demonstrarem.

Senatus. 226.

Pelusij commodis Deus adhuc consultit. Adhuc diuini cultus semen in ea existit. Adhuc curam miseræ gerunt martyres vrbis conseruatores. Venit vir eximia virtute præditus Simplicius, præturæ gubernacula tractans ac moderans. Aliam vobis vitam nuncio. Lubenti animo virum excipite, omnes ipsi molestias vestras & difficultates tragicis verbis exponite. Habet & sapientem mentem, & piam voluntatem: laborib[us]que mutationem dabit. A Deo enim robur nactus est: à quo plerisque, ut rem recte ac præclarè querant, præbetur.

Florentio. 227.

Athenas non recte miraris, & Porticum, & inambulationem, atque Atticam pomparam, in quibus ob nugarum studium olim assiduus eras, tu inquam, qui res terrenas cōtempsti, ac nihil eorum, quæ hic sunt, amare iussus es. Quocirca si cum Christo resurrexisti, quæ sursum sunt, sapias, ubi ipse est. Nam qui vilem tuam vestem ac philosophiam in solo habitu sitam, conspi ciunt, mentis autem peruersitatem ac linguae arrogantiam, aduersus diuinissimam religionem impias, & contumeliosas voces iactant.

Sorano Comiti. 228.

Diuinorum sacramentorum perceptio idcirco Communio appellata est, quia no-

μέντει τὸν κυρίον σκέλευσε, βοήθειας τὸν πλοῦν ταῖς φρεστεῖαις μὴ παθαμένῳ ἀλόγειον τῆς γαλάνης.

Σιμπλικίῳ. σκ. 1

Συγχαίρωμεν τῇ πόλει τῆς ἀρχῆς σα, καὶ χαίρομεν τῷ δίκαιον ὄφεως νῦν ἔτι μέσου Σαδίζου καὶ Σερβενού. ἐφ' ὧθεύ καὶ Σονθὸν ἔξει καὶ σύμμαχον, τῷτε πακούς οὐ ποδευκεῖται, οὐ τοὺς ψευτούς σοι φανεροῦται.

Τῷ Βελεντηίῳ. σκ. 2

Ἐπικίδετας Πηλυσίος. ἐπιστέματα θεοτεῖαις εἰς αὐτὴν ψευταπέζει, ἐπιστρεψάσιν οἱ πολιούχοι μάρτυρες τῆς ταλαιπωσίας ὑπερθαυματίσαντες. Σιμπλικίος τὰς ινίας τῆς ἀρχῆς μεταχειρίων ἄλλον ὑμᾶς εὐαγγελίζομεν Σίον. Ἀσθενοὶ τὸν ἄνθρα περισσότεροι δυχερέας. ἔχει καὶ Σιργίνιον σοφὸν, καὶ γνώμην φιλευστεῖν, καὶ δύνατον τοῖς πόνοις μετεβολὴν. ἴχνει γέροντος θεότητα, παρὸν οὖν πολλοῖς τὸ καλῶς φράξαν παρέχεται.

Φλωρεῖτίῳ. σκ. 3

Οὐ καλῶς τὰς Αθίνας θαυμάζεις, καὶ τοῖς, καὶ περιπατοῦσι Αθηναῖς φατασίοις, οἷς Διοί μάρτυρις φιλησάεις πάλαι πεσσοκαρτέρεις, οἱ τὰ γηναδειφρονίας, καὶ μηδὲν ἀγαπῶν τὸν εἰπαταῖα πεκέλευσιμόν. εἰ συνηθεῖσ' οὖν τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω φρόνει, οἱ δὲν αὐτοῖς οἱ γέροντες τὸν εὐτελῆ ἐδητάσιν δρῶντες, καὶ φιλοσοφίαν εἰς μόνων χρήματισι πεσσοῦσιν, φραπερέλαι δὲ γνώμης, καὶ γλώσσης ἀλαζούειας, κατὰ τῆς θεοτάτης θρησκείας βλασφημίας.

Σωραῖῳ κόμηπ. σκ. 4

Συγχαίρ.

Κοινωνία κέκληται τὸν θεόν μεταχειρίων μετάληψις, Διοὶ τὸν περὶ τοὺς Αριστούς